

ת"פ 15215/12/16 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד משה תמיר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15215-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' תמיר

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה:
פרקליטות מחוז תל אביב פלילי ע"י ב"כ עו"ד דניאל באר
וחגי בנימין
נגד
משה תמיר ע"י ב"כ עו"ד בני ברקי
הנאשמים:

החלטה

החלטה זו עניינה טענות מקדמיות של התיישנות והגנה מן הצדק. לאחר דחיית טענות אלה, אותן העלה ב"כ הנאשם בדיון שהסתיים זה עתה, יפורטו כעת הנמקות ההחלטה.

רקע וטיעוני ההגנה

1. כתב האישום מייחס לנאשם עבירות זיוף, מרמה, בידוי ראיות ושיבוש מהלכי משפט, זאת ביחס להליכים משפטיים שונים על רקע סכסוך משפחתי סביב נכס שהיה בבעלות אביו של הנאשם. מדובר במספר הליכים משפטיים ובסדרת פעולות המפורטים בכתב האישום.
2. ב"כ הנאשם טען, כי התלונה הראשונה הוגשה כנגד הנאשם בשנת 1999, בתיק חקירה אשר נגזז במהרה. בהמשך, בשנת 2010 הגיש המתלונן תלונה נוספת בתיק אשר נגזז בשנת 2011 בעילת חוסר אשמה, ונפתח שוב, לאחר הגשת ערר, בשנת 2012. על מצע זה וכן נתונים הקשורים בו, טען ב"כ הנאשם כי עומדות לנאשם טענת התיישנות וכן הגנה מן הצדק.
3. לגבי טענת ההתיישנות, היפנה ב"כ הנאשם לסעיפים שונים בעובדות כתב האישום, מהם ביקש ללמוד כי מדובר בפעולות שבוצעו בתקופה שקדמה לתקופת ההתיישנות ביחס לתלונה שהוגשה בשנת 2010. בנוסף, טען כי על אף שהנאשם נחקר בגין עבירות עוון, הגישה המאשימה את כתב האישום בגין נסיבות מחמירות על מנת להפוך את העבירות לעבירות פשע כדי שלא תחול התיישנות. לפיכך, טען ב"כ הנאשם כי יש להורות על מחיקת כל החלקים לגביהם קיימת התיישנות.

4. אשר לטענת ההגנה מן הצדק, טען ב"כ הנאשם כי קיים בתיק זה שיהוי ניכר בפעולות חקירה, כאשר התיק "שכב" במשך 5-6 שנים במשרדי היחידה החוקרת, על אף שלהערכתו התיק לווה על ידי הפרקליטות. לשם ביסוס טיעונו, הגיש ב"כ הנאשם הנחיות יועמ"ש, פרקליט המדינה, הצעת חוק וכן דו"ח בוועדת הכנסת, העוסקים במשך חקירת תיק פלילי. בנוסף היפנה לפסק דין שניתן בעניין דומה. ב"כ הנאשם טען, כי השיהוי הרב והתמהמהות החקירה, מקימים עוול וחוסר צדק כלפי הנאשם, נעדר עבר פלילי הסובל מבעיות רפואיות, ומכאן שעומדת לו הגנה מן הצדק.

תגובת המאשימה

5. ב"כ המאשימה תיקן מספר עובדות שעלו בטיעוני ב"כ הנאשם: הגשת התלונה הראשונה (1999) נעשתה על ידי אביו המנוח של הנאשם ולא על ידי המתלונן בתיק הנדון; המשך פעולות עברייניות על ידי הנאשם עד להגשת התלונה בשנת 2010; פעולות חקירה רבות שבוצעו, בניגוד לטיעון ב"כ הנאשם.

לגבי טענת ההתיישנות, טען ב"כ המאשימה כי יש לעצור את מרוץ ההתיישנות בעת הגשת התלונה בשנת 2010, כשיש למנות 10 שנים לאחר נוכח עבירות הפשע המיוחסות לנאשם. בנוסף, טען כי גם פעולות שקדמו לכך מהוות חלק משרשרת העבירות שכל אחת ואחת מחדשת את מרוץ ההתיישנות. ב"כ המאשימה דחה בתוקף את טיעון "מוטיבציית היתר" של המאשימה בתיק זה, וטען כי שיקולי בחירת העבירות הוא מקצועי לחלוטין.

דין והכרעה

שאלת ההתיישנות

6. ראשית, יש לקבוע את מסד המועדים הרלוונטי, כפי שעלה מטיעוני הצדדים: תיק החקירה בתלונת המתלונן בתיק זה נפתח בחודש דצמבר 2010, נגזז בחודש פברואר 2011, ונפתח שוב לחקירה בחודש אפריל 2012. מאז ועד סוף שנת 2015 התנהלה חקירה, אשר נמשכה בבקשות השלמה שהתקבלו מהפרקליטות, עד להגשת כתב האישום בדצמבר 2016. מכאן, בהתאם לסעיפים 9(א) ו-9(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב - 1982, פרק ההתיישנות הרלוונטי מתייחס לעבירות שבוצעו עובר לחודש דצמבר 2000 (להלן: "המועד הקובע"). לגבי טיעון ב"כ הנאשם ביחס לסוג העבירות, אני מוצא כי סוגיית קיומן של נסיבות מחמירות בעבירות זיוף ומרמה המהוות עבירות פשע, כמפורט בהוראות החיקוק, צריכה להבחן לאחר שמיעת הראיות.

עיון בעובדות כתב האישום מעלה, כי החלק הכללי מפרט פעולות אותן ביצע הנאשם עובר למועד הקובע, לגביהן לא יוחסה לו הוראת חיקוק כלשהי. אין בידי לקבל את טיעון ב"כ הנאשם כי יש להורות על מחיקת חלק זה בכתב האישום, שנועד "להשחיר" את פני הנאשם. כפי שניתן ללמוד מהמפורט בעובדות כתב האישום, חלק זה מהווה חלק בלתי נפרד ורקע להמשך פעולות הנאשם בהן מיוחסות לו עבירות. המאשימה ציינה כי על יסוד האמור בחלק הכללי, הגיש הנאשם ביום 23.10.01 את כתב התביעה המפורט באישום הראשון. מכאן, גם אם אין לייחס לנאשם ביצוע עבירות בחלק הכללי, הרי שיש בהחלט מקום להותירו בכתב האישום כחלק מנסיבות ביצוע העבירות המיוחסות לו. ככל שיעלה במהלך ניהול ההוכחות כי אין די ראיות לקשור בין החלק הכללי לבין האישומים השונים, יוכל ב"כ הנאשם לשוב ולהעלות טיעון זה המתייחס לחלק הכללי.

אשר לחלקים הנוספים המפורטים בכתב האישום, בכל המקרים מדובר באירועים שהתרחשו לאחר המועד הקובע. הסתייגות מסוימת, יש לייחס לסעיפים בהם לא היה בידי המאשימה לציין מועד מסוים של פעולות זיוף אותן ביצע הנאשם, במסמכים בהם עשה שימוש בהמשך, לאחר המועד הקובע. לגבי פעולות זיוף אלה, יוכל ב"כ הנאשם לשוב ולטעון להתיישנות לאחר שמיעת הראיות, אשר יסייעו בבחינת סוגיה זו. אציין כי במהלך טיעוני הצדדים חל בלבול מסוים בין המונחים "עבירת שרשרת", "עבירה רבת פריטים" או "עבירה נמשכת", אולם סוגיה זו תידון, ככל שיעלה הצורך, בסיום ההליך.

הגנה מן הצדק

7. עיקר טענות ב"כ הנאשם, עסקו בהתמשכות ההליכים תוך שיהיו ניכר בהתנהלות היחידה החוקרת והפרקליטות. לא ניתן לקבל החלטה מושכלת בטענה זו מבלי להיחשף לחומר הראיות ולהתנהלות החקירה, זאת במהלך שמיעת הראיות. כדוגמא לכך אציין, כי בניגוד לטיעון ב"כ הנאשם כי תיק החקירה "שכב" במשך שנים במשרדי היחידה החוקרת, אשר ניהלה חקירתה בעצלתיים, כשנדרש להתייחס לחומר החקירה ולפרט את כפירת הנאשם, טען בא כוחו כי מדובר במסמכים רבים ביותר. עוד אפנה לכך שבעניין פסק הדין עליו ביקש ב"כ הנאשם לבסס את טיעוניו, התקבל ערעור המדינה אשר ביטל את ההחלטה שניתנה בבית משפט השלום.

סוף דבר

8. טענות ב"כ הנאשם נדחות בשלב זה. לנוכח כל האמור לעיל, לאחר שמלוא התמונה הראייתית תעלה בפני בית המשפט, יוכל ב"כ הנאשם לשוב ולטעון את טיעוניו, ככל שיראה לנכון.

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, א' סיוון תשע"ט, 04 יוני 2019, בהעדר הצדדים.